

ΕΤΟΣ 63ον

15 Νοεμβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3259)

ΕΝΟΤΗΤΑ

Μιά από τις χειρότερες συνέπειες της σύγχρονης κρίσης πού έπληξε την πατρίδα μας, είναι τό φαινόμενο της μετανάστευσης τών παιδιών μας. Έπειδή στόν τόπο τους δέν μπορούν νά άποκατασταθοϋν επαγγελματικώς, αναγκάζονται καί άποζητοϋν λϋση στό άδιέξοδό τους σέ ξένες χώρες. Καί μία από τις μεγαλύτερες αλήθειες πού ή έμπειρία της έλληνικής μας ιστορίας διαχρονικώς διασώζει είναι ότι τό ψωμί της ξενιτειάς, όσο χορταστικό καί νά 'ναι, είναι πάντα πικρό καί άπαρακλήτο. "Όχι μόνο λόγω τών άυστηρών γιά τόν μετανάστη νόμων τοϋ ξένου κράτους, αλλά καί λόγω της σκληρότητας τοϋ ξένου έργοδότη, τών άπαιτήσεων, τών άνθυγιεινών συνθηκών έργασίας, τοϋ άνταγωνισμού, της άβεβαιότητας... Κι άπό κοντά ή θλίψη τοϋ άποχωρισμοϋ προσώπων αγαπημένων, ή διαφορετική νοοτροπία τοϋ άλλου λαοϋ, ή ξένη γλώσσα, ή νοσταλγία γιά τήν πατρίδα...

Υπάρχει κάτι χειρότερο άπό τήν ξενιτιά; Υπάρχει κι αυτό είναι ή έξορία! Διότι στην ξενιτιά τό άποφασίζεις καί πäs. Επιλέγεις καί τόν τόπο καί τόν χρόνο πού θά φύγεις καί προσπαθείς νά δημιουργήσεις τις κατάλληλες προϋποθέσεις, ώστε ή μετάβαση νά είναι όσο τό δυνατό πιο όμαλή. Στην έξορία όμως, δέν τό θέλεις νά φύγεις! Δέν επιλέγεις ούτε τόν τόπο, ούτε τόν χρόνο, ούτε τις προϋποθέσεις. Γι' αυτό στην ιστορική συνείδηση της ανθρωπότητας άνέκαθεν ή έξορία ήταν μία ποινή πολύ βαριά, λίγο έλαφρύτερη άπό τόν θάνατο ή τόν άκρωτηριασμό.

«Χριστός έστιν ή ειρήνη ήμών»

Κι έμείς έξοριστοι ήμασταν! Έξοριστοι της θείας αγάπης, καθώς άστοχήσαμε στό νά φανοϋμε άντάξιοί της. Καί στό πρόσωπο τοϋ Γενάρχη μας Άδάμ πικράναμε τόν Θεό καί διαρρήξαμε τή σχέση μας μαζί του, μέ άποτέλεσμα νά έκβληθοϋμε τοϋ Παραδείσου της τρυφής. Κάποιοι ίσως έδώ, άντιτάξουν τήν ένστασή τους, έμείς γιατί φταίμε άφου τότε δέν είχαμε γεννηθεί. Γιατί νά φορ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. β' 14-22)

Ίησοῦς Χριστός ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν και τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγματοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν. Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

τρωθούμε τό σφάλμα κάποιου ἄλλου; Μέ ἀπλά λόγια, θά μπορούσαμε νά δώσουμε τὴν ἀπάντηση ὅτι αὐτό συμβαίνει ὅπως τό παιδί κληρονομεῖ εἴτε τὴν περιουσία, εἴτε τὰ χρέη, εἴτε τίς γενικότερες ὑποχρεώσεις τῶν γονιῶν του. Ἡ ὅπως ὅταν νικιέται ἓνας στρατηγός, ὁπότε νικιέται μαζί καί ὁ στρατός του. Ἡ πάλι ὅπως ὅταν ἀστοχεῖ ἓνας κυβερνήτης, ἓνας πολιτικός, ὁπότε τὴν ἀστοχία του πληρώνει ὁ λαός τῆς χώρας του. Κι ἐμεῖς ἔτσι κληρονομήσαμε τὴν ἐνοχὴ τοῦ Ἀδάμ καὶ τίς συνέπειές της.

Ἀπλά ἦλθε ὁ Χριστός καὶ τὰ ἀνέτρεψε ὅλα! Ὅχι μόνον κατάργησε τὴν κατάσταση ἐξορίας στὴν ὁποία πρὶν βρισκόμαστε, ἀπλά καὶ μᾶς κατέστησε οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ. Τόσο οἰκεῖοι ὥστε πλεόν ὁ Θεός εἶναι ὁ Πατέρας μας κι ἐμεῖς τὰ παιδιά του! Πῶς τό καταλαβαίνουμε αὐτό πρακτικά; Πρὸ Χριστοῦ, σέ ὅλες τίς θρησκείες, οἱ πιστοὶ δέν τοημοῦσαν νά μποῦν στό ναό τοῦ «θεοῦ» τους. Στό ἱστορικό ὑποσυνειδητο τῆς ἀνθρωπότητος διασωζόταν ἡ ἐννοια τῆς ἐχθρας μέ τόν Θεό. Κι ἔτσι, ἐνῶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας κατασκεύασαν λαμπροῦς ναοὺς ἐξωτερικά, στό ἐσωτερικό οἱ ναοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀπλοὶ καὶ ἀπέριττοι. Κι αὐτό γιατί δέν χρειαζόταν νά διακοσμήσουν τοὺς ναοὺς τους μιᾶς πού κανεὶς δέν ἐπιτρεπόταν νά μπεῖ μέσα πλὴν τῶν ἱερέων. Ὁμοίως κι οἱ Ἰσραηλίτες, στό Ναό τοῦ Σολομώντα δέν ἐπιτρεπόταν νά μποῦν, πλὴν τῶν ἱερέων, πού ἔπρεπε νά θυμιάσουν καὶ νά προσφέρουν τὴ θυσία. Ἐμεῖς ὅμως, δεῖτε πού στεκόμαστε! Ὅχι πλεόν ἐξω, ἀπλά μέσα στό Ναό τοῦ Κυρίου, μέσα στό σπίτι τοῦ Πατέρα μας ὡς παιδιά του μέ πλήρη δικαιώματα.

«Οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι»

Καί κάτι ἀκόμη θά ὑπογραμμίσαι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Δέν μᾶς συμφιλῶσε ὁ Χριστός μόνο μέ τόν Θεό-Πατέρα, ἀπλά καὶ μεταξύ μας. Ὑποκαθιστώντας τὸν μεσότοιχο τοῦ νόμου μέ τὰ δόγματα τῆς Πίστewς, δέν ἐπιτρέπει πιά τὴ διά-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τὰ δύο μέρη καί κατέρριψε τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδή τὴν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκός του τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν πού συνίστατο εἰς διαταγάς, διὰ νά δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἕνα νέον ἄνθρωπον καί νά φέρῃ εἰρήνην καί νά συμφιλίωσῃ μέ τὸν Θεόν καί τὰ δύο μέρη εἰς ἕνα σῶμα διὰ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθάνάτωσε τὴν ἔχθραν. Καί ὅταν ἦλθε, ἐκήρυξε τό χαρμόσουνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἐσᾶς πού ἦσατε μακρῦρά, καί εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καί οἱ δύο εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα μέ ἕνα Πνεῦμα. Ὡστε λοιπόν, δέν εἶσθε πλέον ξένοι καί παρεπίδημοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τό θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καί τῶν προφητῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὅλη οἰκοδομὴ συναρμολογεῖται καί αὐξάνει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καί σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὥστε νά γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

κριση μεταξύ Ἰουδαίων καί Ἑθνικῶν, μιᾶς πού ὅλοι γινόμεστε ἀδέλφια ἐν Χριστῷ. Γι' αὐτό καί τονίζει, δέν εἶστε πιά οὔτε ξένοι μεταξύ σας, οὔτε ἐξόριστοι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλῆλα συμπολίτες τῶν Ἁγίων καί συγγενεῖς τοῦ Θεοῦ!

Βαρύς λόγος! Ὡς ὅχι ἀπλῶς νά ἀνεχθῶ τὸν ἄλλο, ὅπως κηρύττει ὁ ἐκκοσμηκευμένος πολιτισμός μας, ἀλλῆλα νά τὸν δεχθῶ καί νά τὸν ἀγαπήσω ὡς ἀδελφὸ μου! Ὁ πῆχης ἀνεβαίνει πολὺ κι ὁ στόχος καθίσταται φοβερὰ ὑψηλός! Κι ὅμως, αὐτὸ ζοῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὅπου ἐμπειρικά βιώνουμε τό πῶς οἱ πολλοὶ γινόμεστε ἕνα Σῶμα μέ κεφαλὴ τὸν Χριστό!

Αὐτὴν τὴν αἴσθησι τῆς γενικῆς οἰκειότητος πανθομοιοποιουμένως μᾶς μεταφέρουν οἱ ξενιτεμένοι μας, ὅταν μιλᾶνε γιὰ τὴν Ἐκκλησία στό ἐξωτερικό. Ἀκόμη κι αὐτοὶ πού στὴν Ἑλλάδα δέν εἶχαν τόσο ἐντονὴ σχέση μέ τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ ἡ αἴσθησι ὅτι στὴν Ἐκκλησία εἶμαι στὸν τόπο μου κι ὅτι ὁ ἄλλος εἶναι δικός μου ἄνθρωπος, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ πρόγευση τοῦ Παραδείσου, τῆς κοινῆς μας πατρίδας, τῆς κοινῆς μας κληρονομιάς. Γι' αὐτό καί ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καί τό θέλημά του, ὅσο ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καί αὐτονομεῖται, τόσο χάνει αὐτὸ τό αἶσθησι τῆς οὐράνιας πατρίδας, τῆς οἰκειότητος καί τῆς ἐνότητος μέ τοὺς ἀδελφούς. Καί ἀδικεῖ τὸν ἑαυτὸ του ἀποστερώντας τὸν ἀπὸ τὴν αἴσθησι τῆς οἰκογένειας, βυθίζοντάς τὸν στὴ μοναξιά καί τὴν ἀπομόνωση. Ἄδελφοί, μὴν καταδικάζουμε ἑαυτοὺς στὴν ἐξορία, μὴν ἐπιμένουμε στὴν ξενιτεία μας. Ἡ Ἐκκλησία ὡς μητέρα περιμένει νά μᾶς ἐνώσει ὅλους σφιγγοντάς μας στὴν ἀγκαλιά της, ὁδηγώντας μας στὸν Θεὸ-Πατέρα!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

15 Νοεμβρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ.
Γουρία, Σαμωνά († 299-306) και Ἀβίβου († 222) μαρτύρων και ὁμολογητῶν.
Ἦχος: βαρῦς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ μηνός Νοεμβρίου θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἅγιασμός και ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως και Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου και Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr και γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα *ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως και Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 17 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό και ἀπρὸς-πῶθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

• Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική και Μεθοδολογία

• Πληροφορίες σιά τηλέφωνα: 210 7272315-316-313

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο και ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως και ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr